

272 c. ř. s.) — toto zjištění prvního soudu, které bylo předpokladem pro řešení otázky nemožnosti zplození dítěte žalobcem a aby si toto zjištění buď osvojil, nebo se od něho odchýlil (§§ 488, 498 c. ř. s.). To však odvolací soud neučinil a způsobil tím vadnost řízení (§ 503 čís. 2 c. ř. s.), která znemožnila nejvyššímu soudu rozhodnutí ve věci samé. Neuzná-li odvolací soud při dalším jednání svědeckou výpověď matky dítěte ve spojení s jinými již provedenými důkazy za dostačující k prokázání skutečnosti, že s manželem v kritické době nesouložila, bude mu znovu uvažovati o případném doplnění průvodního řízení výsledkem stran, při čemž by arciť nemohly obstáti důvody, které v příčině nepřipuštění tohoto důkazu uvedl odvolací soud v důvodech napadeného rozsudku. Důkaz dosud neprovedený nelze již předem prohlašovati za bezcenný, to tím méně, jde-li o spor o oduznání manželského původu, v němž podle povahy věci výpovědi manželů jsou zpravidla jedinými průvodními prostředky. Tuto bezcennost nelze opodstatniti ani poukazem na § 158 obč. zák., jak svrchu bylo doloženo.

Čís. 14977.

Věřitel má proti konkursní podstatě nárok na oddělené uspokojení podle § 48 konk. ř. vydáním částky složené na soudě dlužníkem, na jehož jmění byl později vyhlášen konkurs, jen tehdy, stalo-li se složení na soudě řádně. Pokud tomu není tak při částečném placení.

(Rozh. ze dne 20. února 1936, Rv I 860/34.)

Úpadkyně Emilie L. a Elsa M. měly od žalujících v nájmu hotel »G.« za roční nájemné 240.000 Kč. Usnesením okresního soudu v K. ze dne 24. října 1930 k návrhu žalujících bylo jim nařízeno, aby odevzdaly do 1. ledna 1931 najatý předmět. Proti tomu podaly úpadkyně námitky, jimž nebylo vyhověno. Úpadkyně zůstaly po dobu trvání sporu v užívání najatého objektu. Dne 1. ledna 1931 a 1. července 1931 složily po 36.520 Kč 40 h do soudní úschovy dle § 1425 obč. zák. jakožto částky nájemného, jak si je vypočetly samy, poněvadž Dr. Karel H. jako zástupce žalujících odepřel částky ty přijati. Žalující žádala zaplacení celé činže 240.000 Kč a podala na tuto částku dne 28. srpna 1931 žalobu a uvedla, že žalované sice jí nabídly obnos, který se jim zdál býti přiměřený, t. j. 73.040 Kč, že však to odmítla, a že složení k soudu, které žalované předsevzaly, nemá pro ni žádného právního významu. O jmění žalovaných prohlášen byl konkurs dne 24. října 1931. Správce konkursní podstaty Dr. Pavel S., jenž vstoupil do sporu, uznal co do důvodu úplatu za používání hotelu za rok 1931 ve výši 120.000 Kč a tedy za dobu od 1. ledna 1931 do konce září 1931, t. j. do vyklizení hotelu částku 90.000 Kč a bylo proto také částečným rozsudkem dne 11. dubna 1932 uznáno, že straně žalující tato částka jako pohledávka proti žalované straně přísluší. Žaloba na vydání složené částky u soudu, podané proti konkursní podstatě, byla zamítnuta soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Podle § 1425 obč. z. je volno dlužníku, nechce-li věřitel placení přijati, dlužný obnos složit k soudu. Stalo-li se tak řádně a bylo-li to věřiteli oznámeno, je dlužník zproštěn dluhu a přechází nebezpečí nahodilé zkázy a zhoršení věci na věřitele. Je tedy směrodatno pro řešení tohoto sporu, zda složení obnosů 36.520 Kč 40 h a 36.520 Kč 40 h k soudu bylo provedeno dlužnicemi (pachtýrkami hotelu »G.«) řádně. Stala-li se tedy depozice soudní řádně před vyhlášením konkursu, stává se obnos složený jměním, ohledně něhož přísluší věřiteli vůči konkursní podstatě nárok na oddělené uspokojení dle § 48 konk. ř., neboť obnos ten jest v soudním uschování pro věřitele a soud má povinnost jej věřiteli vydati i bez souhlasu dlužníkov. Částečným rozsudkem dle uznání ze dne 11. dubna 1932 byla úplata, která příslušela žalobcům proti pachtýrkám za užívání zmíněného hotelu od 1. ledna do konce září 1931, určena částkou 90.000 Kč. Z toho zjevno, že částka 73.040 Kč 80 h, pachtýrkami k úplnému vyrovnání dluhu složená, před uvalením konkursu nepostačovala k úplnému zaplacení jejich dluhu a, ježto věřitel částečné placení přijmouti nebyl povinen (§ 1415 obč. z.) a je též nepřijal, uznal odvolací soud správně, že složení k soudu se nestalo řádně, a důsledkem toho nezprostito pachtýrky hotelu dluhu a obnos jimi složený nestal se jím odděleným jměním k uspokojení žalobců, uloženým pro ně u soudu dle § 48 konk. ř. Právem proto správce konkursní podstaty pokládal obnos 73.040 Kč 80 h pachtýrkami k soudu složený za součást konkursní podstaty a právem nesvolil k jeho vydání žalobcům po vyhlášení konkursu. Rovněž právem nevyhověl zástupce pachtýřek žádosti žalobců ze dne 17. října 1931 k vydání obnosu toho, když žalobci jej nechtěli přijati na úplné uspokojení, nýbrž jen jako splátku na jich pohledávku.

Čís. 14978.

Osmihodinová pracovní doba.

Pokud jest sklepník, pracující více než 8 hodin denně, celkovým platem odměněn za všechny pracovní úkony.

(Rozh. ze dne 20. února 1936, Rv I 188/36.)

Žalobce pracoval u žalovaného jako sklepník denně 17½ hodin, ač práce přes čas nebyly úřadem žalovanému dovoleny. Žalobě na náhradu odměny za práce přes čas, opřenou o bezdůvodné obohacení žalovaného, n i ž š í s o u d y nevyhověly.

N e j v y š š í s o u d uložil odvolacímu soudu nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Odvolací soud má za to, že žalobce byl za všechny práce přes čas přiměřeně odměněn, ježto žalovaný zaň zapravil polovici pojistného